

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 538/2017-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. novembra 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného Advokátskou kanceláriou Prachová & Partners, s. r. o., Miletičova 21, Bratislava, v mene ktorej koná konateľka a advokátka JUDr. RNDr. Silvia Prachová, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. IV Gv 4/11 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. augusta 2017 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

(ďalej len „dohovor“) postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. IV Gv 4/11 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplynulo, že uznesením generálnej prokuratúry sp. zn. IV Gv 4/11 z 20. februára 2012 bolo sťažovateľovi a ďalším štyrom osobám vznesené obvinenie za skutky uvedené v bodoch 1 až 18, právne kvalifikované ako pokračujúci zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) a ods. 2 písm. a) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), f), h) a j) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s pokračujúcim prečinom poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a) a ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), h) a j) Trestného zákona. Následne bolo uznesením generálnej prokuratúry č. k. IV Gv 4/11/1000-246 zo 6. augusta 2015 zastavené trestné stíhanie sťažovateľa v 5 skutkoch, právne kvalifikovaných ako pokračovací zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) a ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), f) a j) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 a 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), f), h) a j) Trestného zákona. Prokurátor generálnej prokuratúry podal 8. februára 2016 na Okresnom súde Trenčín (ďalej len „okresný súd“) obžalobu pod č. k. IV Gv 4/11/1000-297 z 29. januára 2016 na sťažovateľa a ďalších štyroch obvinených za skutky uvedené v bodoch 1 až 13, právne kvalifikované ako pokračovací zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) a ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), f), h) a j) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 Trestného zákona. Okresný súd uznesením sp. zn. 2 T 11/2016 z 25. októbra 2016 rozhodol o postúpení obžaloby na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Bratislava III ako súdu vecne a miestne príslušnému.

3. Sťažovateľ namieta nezákonnosť získania dôkazov v jeho trestnej veci v dôsledku porušenia ustanovení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 198/1994 Z. z. o Vojenskom spravodajstve v platnom znení, ku ktorému malo dôjsť pri vykonávaní poslaneckého prieskumu členmi „Výboru NR SR pre obranu a bezpečnosť“ na Ministerstve vnútra Slovenskej republiky a na Ministerstve obrany Slovenskej republiky v novembri a decembri 2011 na účel kontroly použitia informačno-technických prostriedkov v súvislosti s medializovanými informáciami o odpočúvaní novinárov. Sťažovateľ v odôvodnení sťažnosti bližšie argumentoval:

«... v tomto prípade došlo k hrubému porušeniu ust. Zákona o vojenskom spravodajstve, a to tým, že členom Výboru NR SR pre obranu a bezpečnosť boli pri poslaneckých prieskumoch predložené „živé“ spravodajské spisy utajovaného charakteru, čím došlo ku konaniu nad rámec vyššie citovaného ust. § 5 ods. 3 Zákona o vojenskom spravodajstve tak ministrom obrany Slovenskej republiky, ako aj riaditeľom Vojenského spravodajstva.

... Podľa... citovaného ust. § 9 ods. 3 Zákona o ochrane pred odpočúvaním je činnosť riaditeľa Vojenského spravodajstva, ktorý poskytol Výboru NR SR pre obranu a bezpečnosť v zmysle zákona všetky vyžiadané informácie o použití informačno-technických prostriedkov v pôsobnosti Vojenského spravodajstva v rozpore so zákonom, a to z dôvodu, že tieto poskytol v rozpore s vyššie citovaným ust. § 5 ods. 3 Zákona o vojenskom spravodajstve.

... v tomto prípade došlo k hrubému porušeniu vyššie citovaného ust. § 9 ods. 1 Zákona o ochrane pred odpočúvaním, a to tým, že správou Výboru NR SR pre obranu a bezpečnosť bola odhalená totožnosť osôb, proti ktorým boli použité informačno-technické prostriedky, čím bolo porušené ich právo na súkromie. Správou boli taktiež odhalené totožnosti osôb, ktoré sa v rámci Vojenského spravodajstva podieľali na použití informačno-technických prostriedkov.

... Sťažovateľ v rámci celého prípravného konania namietal porušovanie svojich práv vo svojich výpovediach, avšak, jeho návrhy a sťažnosti boli v trestnom konaní bezdôvodne odmietnuté.

Vzhľadom na uvedené má sťažovateľ za to, že vyčerpал právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje, a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

... Sťažovateľ je tiež toho názoru, že jeho základné ľudské práva a slobody boli systematicky a hrubým spôsobom porušované v prípravnom konaní a tento stav platí dodnes, a to z dôvodu, že Okresný súd Trenčín na svojom neverejnom zasadnutí dňa 25.10.2016, vo veci vedenej pod sp. zn. 2T/11/2016... rozhodol iba o tom, že vec postupuje na prejednanie a meritórne rozhodnutie Okresnému súdu Bratislava III, ako súdu vecne a miestne príslušnému.»

4. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Konaním Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. IV Gv 4/11 bolo porušené základné právo sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie v zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Konaním Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky neboli ochránené práva a zákonom chránené záujmy sťažovateľa v zmysle článku 149 Ústavy Slovenskej republiky.

3. V konaní vedenom pod sp. zn. IV Gv 4/11, došlo k použitiu dôkazov, získaných v rozpore s ust. § 5 ods. 3 Zákona o vojenskom spravodajstve.

4. Ústavný súd zakazuje Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky pokračovanie v porušovaní základného práva sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie v zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

5. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi finančné zadosťučinenie vo výške 20.000 Eur, ktoré je Generálna prokuratúra Slovenskej republiky povinná zaplatiť na účet sťažovateľa do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

6. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia, ktorú je Generálna prokuratúra Slovenskej republiky povinná vyplatiť na účet jeho právneho zástupcu do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Sťažovateľ namieta, že postupom generálnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. IV Gv 4/11 došlo k porušeniu jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, pričom v odôvodnení sťažnosti konkrétne uvádza uznesenie sp. zn. IV Gv 4/11 z 20. februára 2012 a obžalobu č. k. IV Gv 4/11/1000-297 z 29. januára 2016.

8. Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol.

9. V rámci predbežného prerokovania sťažnosti ústavný súd zistil, že uznesením sp. zn. III. ÚS 521/2017 z 12. septembra 2017 rozhodol o odmietnutí sťažnosti sťažovateľa pôvodne vedenej pod sp. zn. Rvp 793/2017 vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením generálnej prokuratúry sp. zn. Gv 4/11 z 20. februára 2012 a obžalobou generálnej prokuratúry č. k. IV Gv 4/11/1000-297 z 29. januára 2016, ktorým uvedenú sťažnosť odmietol z dôvodu nedostatku právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie.

10. Z uvedeného teda vyplýva, že aj v konaní pôvodne vedenom ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 1574/2017 vystupujú identickí účastníci, predmet konania je rovnaký a sťažovateľ sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu ku konaniu generálnej prokuratúry sp. zn. IV Gv 4/11, o ktorom už ústavný súd rozhodol svojim uznesením sp. zn. III. ÚS 521/2017 z 12. septembra 2017. Inými slovami, sťažovateľ sa domáha toho, aby ústavný súd konal vo veci, o ktorej už raz právoplatne rozhodol (proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, pozn.), bez toho, aby sa zmenili podmienky konania, vzhľadom na čo ústavný súd rozhodol o odmietnutí sťažnosti pre jej neprípustnosť [§ 24 písm. a) zákona o ústavnom súde].

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. novembra 2017